

Elhelyezkedem, és a lélegzésemre fordítom a figyelmemet. Mélyen veszek levegőt, aztán követem a levegő útját anélkül, hogy befolyásolnám.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Ők pedig így szóltak egymáshoz: „Hát nem lángolt a szívünk, amikor beszélt az úton, és kifejtette az Írásokat?” Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembe. Ott együtt találták a tizenegyet és a társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértöréskor.” (Lk 24,32-35)

A tanítványok szeme megnyílt, és felismerték a mestert és szívük lángolását is. Hirtelen egyáltalán nem fontos, hogy már esteledik, hogy fárasztó az út, hogy igen kimerítő napok vannak mögöttük. Mindez mintha eltűnne, amikor találkoznak a feltámadt Krisztussal a kenyértörésben. Lehetetlen dolog magukban tartani ezt a felszabadító hírt. El kell menni és hirdetni kell, megosztani az örömhírt, mert „Krisztus szeretete ösztönöz minket” (2 Kor 5,14).

Istenem, gyújtsd lángra bennem jelenléted tüzét,
hogy hirdessem és sokakkal megosszam a te életedet!

Üdvözlégység Mária

Meghívás, életre váltás

Azt, amit ebben az imaidőben kaptam, megpróbálom megosztani valakivel, aki közel áll hozzám.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

felismerni, hirdetni, lángoló szív